

त्रयीमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ब्रह्मप्रायभवेन ब्रह्मकार्यभूतेन ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अवदातेषु शुद्धेषु कु
 व्यास उवाच ॥ त्रयीं विद्यामवेक्ष्येत वेदेषूक्तमथांगतः ॥ ऋक्सामवर्णाक्षरतो यजुषो यर्वणस्तथा ॥ १ ॥ तिष्ठत्येतेषु भगवान् षट्सुकर्मसु संस्थितः ॥ वेदवादे
 षुकुशलात्पुण्यात्मकुशलाश्रये ॥ २ ॥ सत्त्ववंतो महाभागाः पश्यन्ति प्रभवाप्ययौ ॥ एवं धर्मेण वर्तेत क्रियां शिष्टवदाचरेत् ॥ ३ ॥ असंरोधेन भूतानां वृत्तिलिप्से
 तवैद्विजः ॥ सद्भ्य आगतविज्ञानः शिष्टः शास्त्रविचक्षणः ॥ ४ ॥ स्वधर्मेण क्रियालोके कर्मसत्त्वस्थसंचरः ॥ तिष्ठते तेषु गृहवान् षट्सुकर्मसु सद्द्विजः ॥ ५ ॥ पंच
 भिः सततं यज्ञैः श्रद्धधानो यजेत च ॥ धृतिमान् प्रमत्तश्च दांतो धर्मविदात्मवान् ॥ ६ ॥ वीतहर्षमदक्रोधो ब्राह्मणो नावसीदति ॥ दानमध्ययनं यज्ञस्तपो ह्यीरार्जवं
 दमः ॥ ७ ॥ एतैर्वर्धयते तेजः पाप्मानं चापकर्षति ॥ धूतपाप्मा च मेधावी लब्धाहारो जितेन्द्रियः ॥ ८ ॥ कामक्रोधौ वशं कृत्वानि नीषेद्ब्रह्मणः पदं ॥ अग्नींश्च ब्राह्मणां
 श्वाचैर्देवताः प्रणमेत च ॥ ९ ॥ वर्जयेदुशतीं वाचं हिंसां चाधर्मसंहितां ॥ एषा पूर्वगता वृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ १० ॥ ज्ञानागमेन कर्माणि कुर्वन्कर्मसु सिद्ध्य
 ति ॥ पंचेन्द्रियजलांघोरां लोभकूलां सुदुस्तरां ॥ ११ ॥ मन्युपंकामनाधृष्यां नदीं तरति बुद्धिमान् ॥ कालमभ्युद्यतं पश्येन्नित्यमत्यंतमोहनं ॥ १२ ॥ महता विधिदृ
 ष्टेन बलेना प्रतिघातिना ॥ स्वभावस्रोतसा वृत्तमुत्थते सततं जगत् ॥ १३ ॥ कालोदकेन महता वर्षा वर्तेत संततं ॥ मासोर्मिणर्तुवेगेन पक्षोलपट्टणेन च ॥ १४ ॥
 निमेषोन्मेषफेनेन अहोरात्रजलेन च ॥ कामग्राहेण घोरेण वेदयज्ञप्लवेन च ॥ १५ ॥ धर्मदीपेन भूतानां चार्थकामजलेन च ॥ ऋतवाङ्मोक्षतीरेण विहिंसातरुवाहि
 ना ॥ १६ ॥ युगहृदौ घममध्येन ब्रह्मप्रायभवेन च ॥ धात्रा सृष्टानि भूतानि कृष्यंते यमसादनं ॥ १७ ॥ एतत्प्रज्ञामयैर्धीरानि स्तरंति मनीषिणः ॥ पुवैरप्लववंतो हि किं
 करिष्यन्त्यचेतसः ॥ १८ ॥ उपपन्नं हियत्प्राज्ञो निस्तरेन्नेतरो जनः ॥ दूरतो गुणदोषौ हि प्राज्ञः सर्वत्र पश्यति ॥ १९ ॥ संशयं स तु कामात्मा चलचित्तो लपचेतनः ॥
 अप्राज्ञो न तरत्येनं यो त्यास्तेन स गच्छति ॥ २० ॥ अप्लवो हि महादोषं मुत्थमानो नियच्छति ॥ कामग्राहगृहीतस्य ज्ञानमप्यस्य न प्लवः ॥ २१ ॥ तस्मादुन्मज्जन
 स्यार्थे प्रयतेत विचक्षणः ॥ एतदुन्मज्जनं तस्य यदयं ब्राह्मणो भवेत् ॥ २२ ॥ अवदातेषु संजातस्त्रिसंदेहस्त्रिकर्मकृत् ॥ तस्मादुन्मज्जनेति श्रेयज्ञयानि स्तरेद्यथा ॥
 ॥ २३ ॥ संस्कृतस्य हि दांतस्य नियतस्य यतात्मनः ॥ प्राज्ञस्यानंतरा सिद्धिरिह लोके परत्र च ॥ २४ ॥

लेखितिशेषः त्रिषु अध्यापनया जनप्रतिपदेषु संदेहवांस्तत्राप्रवृत्त इत्यर्थः त्रिकर्मकृत्स्वाध्याययजनदानकृत् ॥ २३ ॥ २४ ॥